

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 184.

Anden Session.

53de Møde.

Onsdagen den 18de December.
(Fortsat).

Krieger (forts.): Det er en overordentlig Tro til Amtsraadsbetænkninger, som pludselig synes at komme frem; man har dog før erkjendt, at skrevne Betænkninger ikke strax kunde gjøre en Sag klar; man har navnlig meent, at, naar det Spørgsmaal, som omhandlede i en saadan skreven Betænkning, skulde vedtages af Mand, som ikke havde havt Sæde i Amtsraadet, som ikke havde havt Leilighed til at faae Ordet i Amtsraadet og gjøre Indvendinger, saa kunde der let møde Banffeligheder, som ikke løstes ved de Ord, der vare skrevne under ganske andre Forudsætninger. Man synes at have erkjendt, at det var onskeligt, naar man i saa Tilfælde kunde have En, der saa at sige paa det nye Sted kunde gjøre noget Lignende, som han i Amtsraadet paa et tidligere Standpunkt havde gjort. Nu kan man dog sandelig ikke sige, at Amtsraadet er den virkelige Befolkning, og at derimod den Repræsentant, som sendes ned af Befolkningen paa Færøerne, er Ingenting; man maa dog indrømme, at han er istand til at oplyse de Sager, som allerede ere blevne oplyste, men ikke aldeles udtømmende og fuldstændigt, i Amtsraadet, man maa dog indrømme, at man igjennem ham har et nyt Forbindelsesled, man har et Redskab, hvorigjennem den virkelige Befolkning, som maaskee ikke er tilfreds med eller maaskee netop er tilfreds med Amtsraadets Betænkning; kan styrke Amtsraadet igjennem den Rigsdagsmand, som sidder her. Altsaa, med al Ugtelse for hvad Amtsraadet vil udrette, og hvor stort det endog vil gjøre Færøerne i aandelig Forstand, saa er det dog saa

lille, at det ikke vil kunne forarsage, at den færøiske Repræsentant, aldeles Ingenting bliver.

Indenrigsministeren: Jeg skylder at bemærke, at den Uttring, som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amt fremhævede, og som rigtignok vedkommer en anden Paragræph i Lovudkastet end den, der nu er under Debat, men som han i Forbigaaende fremhævede som hidrørende fra Amtmanden over Færøerne, ikke hidrører fra Amtmanden over Færøerne; det er et mindre nøiagtigt Udtryk, som er kommet ind ved Udarbejdelsen af Loven i Ministriet, og det er fornemmelig foranlediget derved, at Modsetningen mellem de enkelte Inddelinger, hvorom her er Spørgsmaal, paa ingen Maade her er saa stor som paa andre Steder, hvor man dog har villet holde paa en Repræsentation, men valgt ikke efter Folketallet, men efter Inddelingen, Noget, som den ærede Rigsdagsmand vil finde, hvis han vil eftersee Valgloven af 28de September 1849, § 2, hvor man med megen Styrke har holdt paa Valg efter Inddelinger og paa det samme Antal Valg for enhver Inddeling, uagtet der var en Forskjel af over det Tidobbelte i Inddelingernes Størrelse. Noget Lignende er forøvrigt ogsaa kommet frem paa Færøerne, da man troede, at det vilde stemme mere med det almindelige Dnsse, naar der blev taget mindre Hensyn til Folketallet end til de bestaaende Inddelinger; men det er ikke nøiagtigt, naar der paa det paaapegede Sted i Motiverne staaer, at Valgene ere omtrent eens. Forøvrigt var jeg, da jeg første Gang horte den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts Ade Valgfreds (Krieger), aldeles enig med de af ham fremsatte Uttringer, og jeg maa ogsaa ganske tiltræde, hvad han har ansørt med Hensyn til den Maade, hvorpaa det upaatvivselig vilde være det Ketteste at udvide Love til